

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 55/2020
11.03.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Љубица Радовић, адвокат из ..., против туженог Града Београда, кога заступа Градско правобранилаштво Града Београда, ради дуга, одлучујући о сукобу стварне надлежности за одлучивање о жалби између Вишег суда у Пироту и Апелационог суда у Београду, у седници већа одржаној 11.03.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби изјављеној против пресуде Другог основног суда у Београду П 2602/16 од 19.09.2017. године **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Виши суд у Пироту.

Образложење

Виши суд у Пироту се решењем Гж 897/2019 од 03.12.2019. године огласио стварно ненадлежним за одлучивање о жалби тужиље изјављеној против пресуде Другог основног суда у Београду П 2602/16 од 19.09.2017. године и предмет уступио Апелационом суду у Београду, као стварно надлежном суду.

Апелациони суд у Београду није прихватио своју стварну надлежност за одлучивање о жалби, па је уз допис Гж 9899/19 од 15.01.2020. године предмет доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности између судова исте врсте.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 22. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/2014, 87/2018, у даљем тексту: ЗПП), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/2008, 104/2009, 101/2010, 31/2011, 78/2011 (други закон), 101/2011, 101/2013, 40/2015 (други закон), 106/2015, 13/2016, 108/2016, 113/2017, 65/2018-УС, 87/2018, 88/2018-УС), Врховни касациони суд је оценио да је за одлучивање о изјављеној жалби стварно надлежан Виши суд у Пироту.

Одредбом члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова је прописано да виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова и то, између осталог, на пресуде у споровима мале вредности.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП је прописано да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Чланом 469. ЗПП је прописано да се не сматрају споровима мале вредности спорови о непокретностима, спорови из радних односа и спорови због сметања државине.

У тужби поднетој 12.08.2016. године постављен је тужбени захтев за исплату накнаде за фактички одузету непокретност у износу од 570.000,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате и трошковима парничног поступка. Поднеском од 02.08.2017. године тужбени захтев је смањен на износ од 306.720,00 динара, о којем је одлучено пресудом Другог основног суда у Београду П 2602/16 од 19.09.2017. године.

Спор ради исплате новчане накнаде за фактички експроприсану непокретност није спор о непокретности, већ је, смислу члана 28. став 1. ЗПП за утврђивање стварне надлежности као вредност предмета спора меродавна вредност главног захтева.

Имајући у виду да је пресудом која се побија жалбом одлучено о тужбеном захтеву за исплату новчаног износа од 306.720,00 динара, који износ према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе представља противвредност 2.487 евра, то се ради се о спору мале вредности, у смислу члана 468. ЗПП.

Из наведених разлога, по оцени Врховног касационог суда, за одлучивање о изјављеној жалби, на основу члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова надлежан је виши суд, и то Виши суд у Пироту, у смислу члана 62. став 1. ЗПП како је то одређено решењем Врховног касационог суда Р 4020/2019 од 21.06.2019. године.

На основу изнетог, применом члана 22. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**